

ת"פ 17554/12/15 - מדינת ישראל נגד זוהיר הוזייל (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

4 במאי 2016

ת"פ 17554-12-15 מדינת ישראל נ' הוזייל (עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י באת-כוחה עו"ד מזור (פמ"ד)

נגד

זוהיר הוזייל (עציר) - בעצמו

הנאשם

ע"י באת-כוחו עו"ד ציקי פלדמן

גזר-דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לביצוע עוון (שתי עבירות), בהתאם להוראת סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין; הסעה ברכב של תושב זר בנסיבות מחמירות, בהתאם להוראת סעיף 12א(ג)(1א)(א) לחוק הכניסה לישראל; והסעת נוסעים בשכר, עבירה לפי סעיף 84א לתקנות התעבורה, בצירוף סעיף 68 לפקודת התעבורה.

בתמצית, כתב האישום המתוקן מפרט בחלק הכללי שבו את ההתדרדרות במצב הביטחוני ברחבי המדינה החל מחודש ספטמבר 2015, התדרדרות אשר במסגרתה צעירים רבים נוטלים חלק בפיגועי דקירה באמצעות סכינים, גרזנים וכלי נשק אחרים.

על-פי המתואר בסעיף העובדות, ביום 21.11.15 נסע הנאשם יחד עם אחיו ראד מדהרייה לכיוון מחסום מיתר, כאשר במהלך הנסיעה התקשר לאחיו של הנאשם תושב השטחים בשם מוצבאח וביקש ממנו להסיע חמישה שב"חים לאשדוד ולקריית גת. הואיל ואחיו של הנאשם לא היה זמין לביצוע ההסעה הלה הציע זאת לנאשם שהסכים.

במועד הנ"ל, בסמוך לשעה 16:30 הגיע הנאשם עם רכב "הונדה" לאזור הגדר בסמוך ליישוב שומריה, והעלה לרכב חמישה שב"חים אשר כל אחד מהם שילם לו סך של 100 ₪. הנאשם עשה כן תוך שהוא מודע לאפשרות שאותם שב"חים שהוא מסיע בתוך תחומי המדינה עשויים לבצע פיגועים, ולמרות גל הטרור שפקד את מדינת ישראל.

סעיף 8 לעובדות כתב האישום המתוקן מציין כי בין שלושת השב"חים שהסיע הנאשם לקריית גת היה שאכר מוחמד טרדה, תושב תפוח שבנפת חברון (להלן: המפגע). הנאשם הוריד את המפגע בקריית גת, כאשר זה נושא במכנסיו אלה מתקפלת וסכין, לאחר שגמלה בליבו ההחלטה לגרום למותם תחילה של יהודים.

סעיף 11 לעובדות כתב האישום המתוקן מתאר את פעולותיו של המפגע אשר דקר באמצעות הסכין שלושה עוברי

אורח תמימים במטרה לגרום למותם, וגרם להם לפציעות בדרגות חומרה שונות. עוד מצוין כי זה תקף באמצעות אלה אישה נוספת. רק לאחר חיפוש ממושכים המפגע נעצר סמוך לשעה 22:50. סעיף 14 לעובדות כתב האישום המתוקן מצוין כי הנאשם חשד כי אחד מהשוהים הבלתי חוקיים אשר הסיע באותו יום קשור לפיגוע, והתקשר למוצבאח כדי לברר את העניין. על-פי המתואר בסעיף 15, הנאשם עשה שימוש ברכב שחלונותיו הושחרו והותקן בהם וילון.

על-פי ההסדר, עתרו הצדדים במשותף להשתתף עונש מאסר בפועל בן 12 חודשים, קנס בסך 10,000 ₪, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה מותנית והתחייבות לשיקול דעת בית המשפט.

באת-כוח המאשימה בטיעוניה לעונש ביקשה מבית המשפט לכבד את ההסדר. זו הפנתה לחומרה הרבה הגלומה במעשיו של הנאשם, כאשר לדבריה תיק זה מהווה דוגמא מוחשית לפוטנציאל הגלום בעבירות השהייה הבלתי חוקית, שכן בסופם של דברים אותו שוהה בלתי-חוקי נטל חלק בפיגוע שבו נעשה ניסיון לרצוח אזרחים ישראלים חפים מפשע. במצב דברים שכזה הפגיעה בערכים המוגנים העומדים בבסיס חוק הכניסה לישראל ברורה ומוחשית. הגם כך, וחרף ההשתלשלות העובדתית החריגה, סבורה המאשימה כי מדובר בהסדר ראוי. לדבריה, הענישה המוצעת גבוהה משמעותית מזו אשר על דרך הכלל מושתת בעבירות בכגון דא. עוד הדגישה העובדה כי הנאשם לא היה מודע לכך שהוא מסיע מחבל, וזאת בהצטרף לקושי ראיתי לא מבוטל. עוד הוסיפה כי ההסדר כולל רכיבי ענישה בדמות עיצום כספי משמעותי ופסילה בפועל, וכמכלול יש בו כדי לתת מענה לשיקולי הענישה השונים.

באת-כוח הנאשם הצטרפה לדברי באת-כוח המאשימה ועתרה אף היא לכבד את ההסדר. זו פירטה בראשי פרקים מה היה הקושי הראיתי בתיק, והדגישה את חוסר מודעותו של הנאשם לכך שהוא מסיע מחבל. לשיטתה, במצב דברים זה עניינו של הנאשם אינו שונה מעניינם של מסיעים אחרים, וזאת תוך מתן דגש על עתירתה להימנע מהשתתף עונש פסילה בפועל משמעותי. אליבא דידה, פסילה ממושכת תביא לפגיעה קשה בנאשם, הן בשים לב להיותו אב לשבעה ילדים, והן בשים לב לרצונו למצוא עבודה שבגדרה יזדקק לרישיון הנהיגה. הנאשם מצידו הביע צער על מעשיו, ציין כי עובר למעצרו עבד כמאבטח, וכי ברצונו לחזור ולמצוא עבודה.

דין והכרעה

לאחר שקראתי כתב האישום המתוקן, שמעתי טיעוני הצדדים, ונדרשתי לעברו הפלילי של הנאשם, לא בלי לבטים, מצאתי לכבד את ההסדר.

ראשית, וללא קשר לעובדה כי עסקינן באירוע שבסופו אחד מן השוהים הבלתי חוקיים התברר כמחבל שזמם והוציא לפועל פיגוע דקירה קשה, הרי שעניין לנו בעבירת הסעה במדרג הגבוה, עבירה שהיא בפני עצמה מצדיקה השתתף מאסר בפועל לתקופה שאינה מבוטלת. הדברים אמורים מתוך כך שעניין לנו בהסעת חמישה שוהים בלתי חוקיים מסמוך לשטחי הרשות אל תוך עיבורה של המדינה. אין כל היכרות כזו או אחרת בין הנאשם לשוהים הבלתי חוקיים. המדובר בהסעה שמבוצעת תוך גביית סכומי כסף לא מבוטלים מכל אחד מן השוהים הבלתי חוקיים, 100 ₪ מכל אחד ו-500 ₪ במצטבר. המדובר במי שעושה שימוש ברכב שנעשו בו שינויים שנועדו להקשות על גילויים של השוהים הבלתי חוקיים הנוסעים בו.

בענייננו, אכן מדובר במי שזוהי הסתבכותו הראשונה בעבירות בכגון דא. יחד עם זאת, המדובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד ביותר, הכולל ריצוי עונשי מאסר רבים, חלקם ממושכים, במגוון עבירות, בדגש על עבירות סמים, אלימות, לרבות אלימות במשפחה, אך לא רק. לא זו בלבד, הרי שעניין לנו בעברין תעבורה רצידיביסט, אשר לחובתו למעלה מ-48 הרשעות תעבורה קודמות, בכלל זאת הרשעות שעניין נהיגה בחוסר זהירות, חציית פס לבן, ועוד קשת רחבה של עבירות, חלקן עבירות תעבורה חמורות. בהקשר לכך יוער כי חלק מהרשעותיו הקודמות כוללות אף נהיגה בזמן פסילה (ר' הרשעה מס' 4), וכן זיוף סימני זיהוי של רכב (ר' הרשעה מס' 9). נמצא כי הנאשם ידו הרעה בכול, ובזו הפעם בחר תחום פלילי חדש לעסוק בו.

מכל המקובץ, הרי שגם ללא קשר לעובדה כי אחד מן הנוסעים שהכניס הנאשם לתחומי המדינה הסתבר כמחבל, הרי העונש שהיה מושת על הנאשם היה קרוב לעונש המוסכם, גם אם לא זהה לו.

ודוק, אל אלה יש להוסיף את העובדה המחמירה הנוגעת להיות אחד מן הנוסעים מפגע. עניין לנו בהתנהלות פלילית המלמדת וממחישה עד כמה עבירת השב"ח הינה בעלת פוטנציאל ממשי לפגיעה בביטחון הציבור.

על דרך הכלל בתי המשפט מדברים על ה"סיכון בכוח", אולם בתיק זה, לדאבונו, אחד מבין אותם מסיעים שהסיע נאשם נכנס לישראל במטרה לפגע ולרצוח אזרחים ישראלים חפים מפשע, משימה שבה כמעט וצלח נוכח המפורט בסעיף 11 לכתב האישום. ברי כי לו היה הנאשם בעל ידיעה כזו או אחרת, אף ברמת עצימת עיניים, להיותו של המסיע מחבל, או אז היה עניין לנו בעבירות חמורות בהרבה, בין אם סיוע לעבירות המתה או ביצוע בצוותא. כך גם יצוין כי אמנם הנאשם לא היה מודע לכוונותיו של אותו נוסע, יחד עם זאת יש להניח כי זה היה מודע היטב למצב הביטחוני הרעוע השורר בארץ והזהירות המתבקשת בנסיבות הנ"ל. למותר להוסיף כי נקבע בפסיקה שמצב ביטחוני רעוע מצדיק אף הוא החמרה בענישה בעבירות אלו.

הגם כך, וכפי שצוין - לא בלי לבטים, בית המשפט יכבד את ההסדר. זאת ייעשה מתוך כך שעונש המאסר בפועל, חרף קולתו, בשים לב למפורט לעיל, עודנו גבוה מהעונשים אשר מוטלים על דרך הכלל בעבירות הסעת שב"חים. במצב דברים זה אין לומר כי כלל לא נשקלה ההחמרה המתבקשת. עוד בית המשפט נותן דעתו לעיצום הכספי המשמעותי שיש בו כדי ללמד בדבר חוסר הכדאיות הכלכלית בעבירות בכגון דא, לצד פסילה מלנהוג, שכבר עתה ייאמר שתהיה ארוכה.

בכך לא היה די כדי להביא את בית המשפט לכבד את ההסדר, אלמלא נתון משמעותי שעניינו קושי ראיתי. בית המשפט אמנם לא נחשף לחומר החקירה, אך יחד עם זאת, כפי טיעוני שני הצדדים, לא היה חף מקשיים ראיתיים, ואף כאלה שאינם מבוטלים. חזקה שהמאשימה האמונה על האינטרס הציבורי לקחה בחשבון קודשי ראיתי זה, בבחינת סיכון מול סיכוי, וגזרה מתוכו גם את הענישה המוסכמת.

בסופם של דברים יש להזכיר את ההלכה הידועה שנקבעה בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פד"י נז(1) 577, 608, ולפיה על בתי משפט לכבד הסדרי טיעון, נוכח חשיבות מוסד הסדרי הטיעון והאינטרסים השונים הגלומים בו.

יש לקוות כי הנאשם יבין שהסדר טיעון זה מקל עימו משמעותית, וימנע מהסתבכויות דומות בעתיד, לא כל שכן מעבירות לפי חוק הכניסה לישראל. על מנת להבהיר לו כי הסתבכות עתידית שכזו תגרור אחריה סנקציה עונשית חמורה, ועל מנת לערוך את האיזון המתבקש בגדרי ההסדר נוכח קולתו, מחד, וכיבודו מאידך, בית המשפט ישית עליו ענישה צופה פני עתיד ופסילה בפועל מרתיעות.

סוף דבר

מכל המקובץ לעיל הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 26.11.15;

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל;

ג. שישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה שעניינה קשירת קשר לביצוע עוון או פשע;

ד. 10,000 ₪ קנס או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.5.16;

ה. 12 חודשים פסילה בפועל מלהחזיק או מלהוציא רישיון נהיגה. פסילה זו תחול מיום שחרורו ממאסר;

ו. שישה חודשים פסילה על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל;

ז. 10,000 ₪ התחייבות למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל. לא יתחתם ההתחייבות בתוך עשרה ימים מהיום יהיה על הנאשם לרצות 60 ימים מאסר בפועל במצטבר לכל עונש אחר על מנת לכפות אותו לעשות כן.

ניתן צו כללי למוצגים - להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים, לפי שיקול דעת.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום, כ"ו בניסן התשע"ו, 4/5/2016, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט